

En astrologisk udsigt for 2020-2030

Der hersker ikke meget tvivl om, at vi lige nu befinder os i en periode præget af voldsomme forandringer. Men 2020 kommer alligevel til at stå som et skelsættende år i fremtiden, og tiåret 2020-2030 bliver en periode med mindst lige så store omvæltninger.

En række planetcykler begynder på ny i løbet af 2020, cykler, der varer imellem 13 og 37 år. "Over" dem ligger nogle meget længerevarende cykler på op til cirka 500 år, der indikerer de meget overordnede linjer. Vi oplever for eksempel lige nu en gentagelse af en konstellation, vi sidst oplevede under reformationen. En konstellation, der manifesterer sig på en måde, der kan sammenlignes med at en ustoppelig kraft (Luther) møder en urokkelig mur (den katolske kirke). Sæt selv nutidens aktører ind i rollerne, f.eks. UK mod EU, Hong Kong mod Kina, Taiwans forsøg på demokratisering i skyggen af truslen fra samme Kina, oprøret mod præstestyret i Iran, og, måske ikke mindst, private mennesker over hele verden mod finans- og forretningsverdenen. De sidste har formentlig nået toppen af deres magt og indflydelse, og man ser allerede en hurtigt voksende deleøkonomi og lignende anti-multinationale bevægelser. Men de multinationale giver sig ikke uden kamp.

Det er alle kriser præget af en voldsom trang til forandring og frigørelse, der møder en mur af modstand ofte forankret i dogmer, der har udlevet deres tid. Forandringen vinder næsten altid i sidste ende, men det kan tage lang tid og have nogle meget store omkostninger og konsekvenser. Reformationen "vandt" strengt taget heller ikke, men havde dog succes med at splitte kirken og også indirekte at få reformeret den katolske del. Det havde alt sammen store menneskelige omkostninger.

Også selve jorden er stærkt påvirket med omfattende naturbrande i Australien, vulkanudbrud i Filippinerne og (alt for) varme vintre i hvert fald i Europa. Noget af det en direkte konsekvens af klimaforandringerne, hvor der vist ikke længere er tvivl om, at menneskeheden har haft mere end

en enkelt finger med i spillet. Vi er allerede vidne til et skift fra forbrug af fossile brændstoffer til for eksempel vindenergi, og den udvikling vil accelerere voldsomt det kommende årti.

Vi lever i en tid, der kan karakteriseres som "de stærke mænds triumf": Trump¹, Johnson, Orban, Xi, etc. Man kan betragte disse "stærke mænd" som forandringsagenter, der i større eller mindre grad forsøger at vende op og ned på kendte strukturer ved blandt andet at appellere til folks nationalfølelse. I den forbindelse er det meget interessant fra et astrologisk perspektiv, at de alle fire (plus den "anden" Orban fra Rumænien og Polens Morawiecki – og Morten Østergaard 😊) er født i Tvillingens tegn, et "bevægeligt" tegn. Nogle nøgleord, der beskriver Tvillingen er forandring, nysgerrighed, kommunikation, alsidighed – men også overfladiskhed og upålidelighed, når de ikke fungerer så godt. Selvom de er indbyrdes forskellige, fremviser de alle klart nogle af disse grundlæggende egenskaber.

Andre nuværende ledere er Angela Merkel, født i Krebsens tegn – den arketyperiske moder. "Mutti Merkel" kunne være opfundet af en astrolog. Krebsen er et kardinalt tegn, altså et ledertegn, men Merkel virker udbrændt efter mange år som Europas stærke kvinde. Macron (og Helle Thorning²) er født i Skyttens tegn, det modsatte tegn af Tvillingen og dermed også et bevægeligt tegn. De er ofte visionære, men kan også optræde som Kloge-Åger, der ikke lytter til, eller forstår, almindeligt dødelige.

En anden kardinal er Putin, født i Vægtens tegn, og han lader ikke til at være kørt træt endnu. Vægte er ofte venlige og charmerende, men tag ikke fejl. De vil gerne bestemme og gør det også på deres egen, lidt underspillede facon. De tænker strategisk og langsigtet.

Hele **2020** bliver præget af disse kampe for forandring, og det fortsætter i adskillige år fremover. I **2023** sker der noget andet skelsættende. En af de astrologiske sværvægte, Pluto (der ikke brød sig synderligt om at blive degraderet til dværgplanet i 2006 og i øvrigt har usvækket indflydelse) bevæger sig fra Stenbukkens tegn ind i Vandbærerens. Det indvarsler *ikke* "Vandbærerens tidsalder", som ingen rigtigt kan blive enige om hvornår indtræffer og som måske allerede er her, men der er paralleller. Da Pluto, den store oprykker, skraldemand og forandringsplanet, sidst skiftede tegn i **2008**, gik den ind i Stenbukken, hvor den stadig huserer. Dens entré i Stenbukken faldt fuldstændig sammen med finanskrisen, og det passer som fod i hose, fordi Stenbukken repræsenterer magtstrukturer, især banker og finansverdenen generelt. Det, der ikke var sundt og tålte dagens lys blev hevet frem og udstillet for hvad det var. Grådighed, kynisk udnyttelse og en fuldstændig mangel på jordforbindelse. Der skete nærmest øjeblikkeligt forandringer, men det er ikke overstået endnu. Vi ser stadig den ene skandale efter den anden rulle frem fra både banker og statslige institutioner og langt fra alle de skyldige er blevet straffet – endnu.

Disse skift af de langsomtgående planeter fra det ene tegn til det næste manifesterer sig ellers normalt ikke så abrupt, men mere flydende, og meget af den udvikling, vi kommer til at se i dette tiår, er allerede i fuld gang.

Vandbæreren symboliserer humanisme, frihedsidealer, altruisme, teknologi, men også dogmatisme og brutalitet. En Vandbærer har altid ret og er villig til at sætte magt bag ordene³. Et citat fra Radiserne passer perfekt på den arketyperiske Vandbærer: "I love humanity, it's people I can't stand". Den franske revolution er skoleeksemplet på disse energier. Den startede på et

¹ Trumps horoskop er et perfekt lærebogseksempel, men det bliver for kompliceret at beskrive i detaljer her.

² Også Helle Thornings horoskop er fantastisk – set med en astrologs øjne

³ Anders Fogh er født i Vandbærerens tegn, og han kan vist roligt betegnes som kontrollerende og magtfuld.

”retfærdigt” grundlag med store ord om frihed, lighed og broderskab og endte som bekendt med at æde sine egne børn.

Vi er med andre ord på vej ind i en periode (Pluto forbliver i Vandbæreren indtil **2044**), der formentlig bliver præget af store, teknologiske fremskridt med en indbygget risiko for en umenneskeliggørelse af samfundet, hvor det er selve idéerne om humanisme og altruisme, der vinder frem, men på bekostning af det enkelte individs frihedsrettigheder. I bedste fald bliver det en periode præget af åndsvirksomhed og store, nødvendige forandringer i stedet for den forbrugerisme og magt- og kapitalkoncentration, vi har været vidne til igennem mange år, men det er et enten-eller scenarie, hvor meget kan gå godt, men lige så meget kan gå skidt. Desværre er der en del, der tyder på, at dogmatikken via brutale despoter og stærke institutioner trækker det længste strå, i hvert fald i første omgang.

På positivsiden tæller for eksempel klimabevægelsen personificeret af en Greta Thunberg⁴ og det fokus, klimaforandringerne har fået. På negativsiden det langsomme ophør af direkte menneskelig kontakt, der gradvist bliver erstattet af teknologi med skærme og robotter. Begge dele meget Vandbæreragtigt, ligesom det fokus vi allerede nu ser på rumfartsteknologi med planer om bemandede flyvninger til Mars og endda en regulær kolonialisering af andre planeter, som både Stephen Hawking og Elon Musk har slået til lyd for.

En anden af de tunge planeter, Neptun, har befundet sig i sit eget tegn, Fiskene, siden **2011**, og det passer ganske fint med det øgede fokus på billeder (Instagram og selfies for eksempel), flydende kønsidentiteter og en generel tendens til, at mange eksisterende strukturer langsomt går i opløsning. Den kan sammenlignes med Pluto, som dog er umiddelbart mere brutal, hvor Neptun er blød og snigende. Neptun er altomfavnende og grænseløs, og dens negative effekter afstedkommer blandt andet at alt er lige godt og dermed lige dårligt. Man kan ikke sætte grænser for noget, men må flyde med og se hvor man ender henne. Hvis man overhovedet kan tale om et ”man”, når også personligheden går i opløsning. På positivsiden tæller en nærmest guddommelig inspiration, kunst (især film) og dyb indlevelse i andre menneskers følelsesliv.

Neptun går ind i Vædderens tegn i løbet af **2025**, og det signalerer et markant skifte til en mere pioneragtig tilgang til for eksempel spirituelle emner og voldsomme nybrud indenfor kunst, nok især billedlig fremstilling, hvor film som vi kender dem, måske antager nye former. På det personlige plan kan det komme til at betyde et farvel til den grænseløshed og altinkluderende stemning, vi har været vidne til de sidste 7-8 år og et goddag til mere egoisme på den front – på godt og ondt.

Uranus gik ind i Tyrens tegn i første halvdel af **2019** og forbliver der indtil midten af **2026**. Uranus symboliserer mange af de samme ting som Vandbæreren, især innovation og teknologi, og når man kombinerer den med Tyrens fasthed og fokus på materielle ting, står man med en eksplosiv cocktail. Det kan frembringe eller promovere ting som kryptovalutaer, mad i tabletform, virtuel sex og andre kombinationer af det materielle/fysisk sanselige og teknologi, og det er ret sikkert, vi kommer til at se en voldsom udvikling på disse og lignende områder.

Generelt er tiden omkring **2025/26** ladet med store forandringer, der formentlig vil gå i den ovenfor beskrevne retning. Altså mere teknologi, mere humanisme, men med de beskrevne indbyggede faldgruber.

⁴ Glem alt om, at hun selv er et offer og bliver manipuleret af andre. Det gør hun ikke. Igen er hendes personlige horoskop en ren skattekasse for en astrolog.

EU

EU (Efter Maastricht og etableret 1. november 1993) har et meget solidt, men også kampberedt horoskop. Man vil være villig til at gå langt, også ved om nødvendigt at benytte mindre pæne midler, for at bevare status quo og sin egen magt. National Rifle Association (NRA) har et lignende, men, vel ikke overraskende, langt mere brutalt horoskop. Ingen af de to organisationer har tænkt sig at lægge sig fladt ned og overgive sig, men det kommende årti bliver udfordrende for begge, ligesom det har været det i adskillige år allerede.

EU løber ind i nye problemer allerede i perioden **marts/april 2021** og igen, og især, fra **marts 2028**, hvor der kan opstå fundamentale og eksistentielle problemer. Hvis EU overlever den periode, ser der ud til at være nogenlunde fred og ro indtil **2043**, hvor nye, knap så håndgribelige og dermed måske også vanskeligt håndterbare, problemer melder sig.

EU har formentlig medvirket til en stigende fremmedgørelse af det enkelte menneske ved at koncentrere så meget magt på et meget lille sted og "forbeholdt" en lille, eksklusiv elite. Nationalstaterne har afstedkommet megen ulykke, men de har den fordel, at mennesker kan føle et tilhørsforhold, man aldrig kan opnå i forholdet til EU. Carl Gustav Jung, der i parentes bemærket var en af de allerførste til at formulere noget om den kommende "Vandbærerens" tidsalder, advarede på det kraftigste imod sådanne massive konstruktioner, som intet individ kan forholde sig personligt til. Man undervurderer simpelthen det menneskelige behov for nærhed og tilhørsforhold, og så lægger man kimen til ekstremisme af flere slags, som netop trækker på disse behov, men som perverterer dem og får gjort alt til et spørgsmål om os og dem som berørt ovenfor i afsnittet om de "stærke mænd".

Kongehuse

De europæiske kongehuse udfylder, i en vis symbiose med kirken, rollen som den krog, en befolkning kan hænge historie, kultur, myter og alt det kollektive (også det kollektivt ubevidste) op på. Uden kongehusene forsvinder dette behov ikke, og man finder en anden krog at hænge det op på. Rusland har Putin, USA har Trump, men det er "virkelige" personer, der ikke kan håndtere sådanne voldsomme kollektive byrder. Derfor kan amerikanske præsidenter heller aldrig leve op til forventningerne, det kan nemlig intet menneske. Obama fejlede blandt andet på dette grundlag, og det er sigende, at USA's måske populæreste præsident nogensinde, JFK, først opnåede sin mytiske status i det øjeblik, han blev myrdet. Havde han levet i dag, var han for længst blevet pillet i stumper og stykker med det liv, han faktisk levede.

I EU-landene vender befolkningerne sig i stedet mod dem, der må forventes at kunne levere varen, men igen er de kun "virkelige" mennesker med såre menneskelige ambitioner og ikke som de kongelige, tomme figurer, der blot skal udfylde en ceremoniel, men jo altså livsvigtig, funktion. Vi ser det i Ungarn, Polen, Rumænien, men faktisk også i Frankrig, hvor præsidenten har en tilsvarende position som i USA. Macron kan naturligvis ikke leve op til de skyhøje forventninger, og så falder han hårdt. Et land som Kina kan opretholde status quo en tid endnu ved hjælp af brutal undertrykkelse, men også her har man set den personkult, man, sikkert ret bevidst, har fremelsket omkring først Mao og hans efterfølgere og nu Xi. Og så behøver man vist ikke at nævne Nordkorea. For både Kina, Nordkorea og Rusland (i hvert fald i det daværende Sovjetunionen), gælder det, at man på et tidspunkt forbød religion, hvilket, især når det falder sammen med afskaffelse af monarki, er en ret sikker opskrift på menneskelig katastrofe.

Det er næppe tilfældigt, at de tre skandinaviske lande har nogle af verdens mest stabile demokratier. Det er alle gamle monarkier med den kontinuitet og det tilhørsforhold, befolkningerne "kræver". Men også kongehusene er under forandring, og de forsøger at holde en hårfin balance mellem på den ene side at være overpersonlige, mytiske institutioner og på den anden side folkelige symboler med rigtige mennesker som medlemmer. Det er en livsfarlig (for monarkiet) udvikling, når kronprinsesse Mary bliver meget politisk som for eksempel i sit engagement i LGBT-bevægelsen. Sådant en bevægelse er meget præget af Vandbæreridealer, og, ja, rigtigt gættet, Mary er født i Vandbærerens tegn. Det er allerede problematisk, når Frederik (endnu en Tvilling) er medlem af IOC. Det engelske kongehus er i store problemer netop nu, igen fordi man forveksler de kongelige med "rigtige" mennesker⁵. Det er meget problematisk, når de kongelige gifter sig med helt almindelige mennesker med helt almindelige problemer og en helt almindelig baggrund.

Sammendrag

Det er meget tænkeligt, at både de europæiske kongehuse og EU (hvis sidstnævnte klarer skærene sidst i 2020'erne), går deres endeligt i møde, når vi når frem til 2044 og årene derefter. Men det er svært at være optimistisk med hensyn til, hvad der måtte træde i stedet. I *bedste* fald et ægte folkestyre baseret på nærdemokratier, samarbejde og Kooperationer og hvor de store magtkoncentrationer, vi ser i dag, ikke længere eksisterer. Et meget vandbæreragtigt eksempel på dette kunne være afskaffelse af de politiske partier i Danmark, hvor man i stedet via lodtrækning udvælger folketingsmedlemmer for fem år uden mulighed for genvalg. Et forslag, der har været fremme, taler om lidt over 500 mennesker, hvilket skulle sikre repræsentation af alle befolkningsgrupper. Det skal være et borgerligt ombud med fuld lønkomensation. Der er umiddelbart mange fordele ved en sådan konstruktion, især afskaffelse af partier og valgkamp, men naturligvis også potentielle problemer, for eksempel et endnu mere udpræget embedsmandsstyre. I *værste* fald et eller flere diktaturer måske umiddelbart baseret på de bedste intentioner, men hvor alt og alle er under konstant overvågning. Den franske revolution, og måske også den russiske, begyndte jo netop med gode intentioner for derefter at degenerere og ende i blodbad og grusom undertrykkelse.

Har astrologer en plads i fremtidens samfund som observatører, debattører og forskere? Forhåbentligt, og ser man til Tyskland, har man faktisk etableret et samarbejde på Erlangen universitet, der drejer sig om fremtiden for prognostik⁶, og det er naturligvis et oplagt felt for astrologien. Den deltagende astrolog er østrigske Dr. Christof Niederwieser, der også har en baggrund som økonom.

For nu ikke at blive helt krumbøjet af angst for fremtiden, slutter vi af med dette opløftende citat:

"You can cut all the flowers, but you cannot keep the spring from coming" – *Pablo Neruda*

© Bisbo Advisory – 20. januar 2020

www.bisboadvisory.com

⁵ Meghan Markle er født i Løvens tegn, det modsatte af Vandbæreren, og derfor i farezonen for at udvise Vandbæreren mest negative egenskaber.

⁶"Die Zukunft der Prognostik" - <https://www.fau.de/2019/07/news/veranstaltungen/konferenz-die-zukunft-der-prognostik/>

Tinna & Henrik Bisbo